

Reactie op exploit 'Verzoekschrift tot euthanasie' (facebook)

Lieve Werner, ik deel je pijn wat betreft het aan de buitenkant lachen en het aan de binnenkant sterven, je eindeloos sterk proberen houden in een wereld die je continu met de grond gelijk maakt. Een wereld die continu verwacht dat je je aanpast aan eindeloze maatstaven, soms zelf aan maatstaven die onethisch zijn en waarvan het zeer moeilijk is om je hier tegen te verzetten. Het schuldgevoel dat aan je knaagt omdat je meer aan dit onrecht wil doen en soms mee wordt gezogen in de schaapachtige robotmatige routines van het dagelijks leven of je uit sociale angst, die soms zo sterk kan zijn als doodsangst, je toch maar aanpast aan deze verwachtingen. De plaatsvervangende schaamte van het mens zijn alleen kan er soms voor zorgen dat je dagenlang een zak over je hoofd zou willen trekken over het masker dat reeds aan ons kleeft. Een masker dat heet 'volwassen en normaal zijn' want inderdaad ons innerlijke kind wordt continu onderdrukt, veroordeeld, weggelachen en zelfs gestraft voor deze speelsheid en oprechtheid, letterlijk de keel afgesnoerd. Niet moeilijk dat er dan demonen in ons gevangen zitten. Geen wonder dat mensen de enige wezens zijn die kunnen blozen, blozen van schaamte. Ik begrijp het gevoel dat je machteloos achterlaat in een eenzame strijd waar ethische waarden, empathie en oprechte liefde verdrinken en wegsijpelen in een overdaad van kapitalisme, overconsumeren, egoïsme, machtsstrijd, oorlog, fysiek en psychisch geweld en noem maar op. Het is werkelijk hartverscheurend en voor mensen die op zo'n prachtige manier in contact staan met hun gevoel zoals jij en zoveel wijsheid hebben en begaan zijn met de wereld is deze pijn nog ondragelijker. Zeker wanneer we geconfronteerd worden met de mentaliteit van letterlijk not giving a fuck, van dode zombies rondom ons die als schaapjes de kwaadaardige machtswellustige corrupte autoritaire wolven roekeloos volgen, enkel gefixeerd op hun kortermijn zintuigelijke vormen van overweldigend "geluk", dat eigenlijk gewoon vraatzucht is en overdaad is omdat ze bang zijn van de leegte in zich en die continu willen vullen, hun hongerig innerlijk kind continu willen voeden maar het zal nooit genoeg krijgen want dit 'geluk' wordt steeds weerlegd naar een ander gemaakt extern geluk, terwijl ze niet beseffen dat echte vreugde en geluk net in hun innerlijke leegte en stilte vervat zit en ze daar moeten zoeken in plaats van in de buitenwereld. Continu zijn ze als kleine kinderen op snoepjesjacht, niet beseffend dat deze kleine pleziertjes hun op lange termijn vergiftigen en dat er voor het maken van die gelukssnoepjes levende wezens zijn die daarvoor moeten lijden, weggestopt in bunkers zodat de bevolking voorgelogen en gebrainwashed blijft en deze in hun ogen utopische illusie kan blijven voortbestaan. Maar diep vanbinnen voelen ze de cognitieve dissonantie aan hun knagen, ze weten dat hun handelen tegen hun morele principes indruist. Dit schuldgevoel kunnen ze niet aan met als gevolg dat ze continu anderen gaan proberen oordelen, aanvallen en proberen inwerken op hun schuldgevoel door allerhande manipulatietricjes om hun opgefokte ego veilig te stellen en te vrijwaren van dit leed. Dit is dan ook de reden waarom iedereen vlucht. Ze vluchten continu uit angst om het ego te verliezen, hetgeen wat ze denken dat ze zijn maar dat slechts een gecreëerde illusie is. De bloeddorstige narcistische wolven dragen op zich ook een schapenmasker en doen zich voor als een trouwe herdershond die het volk van alle beloftes toekent maar niet laat zien welk leed er achter die beloftes van tijdelijk geluk verborgen zitten. Moest iedereen zo'n schaap zijn zou dit de apocalyps van de wereld betekenen. Dus Werner, ondanks het vele leed dat je hebt moeten doorstaan en nog steeds doorstaat, denk eraan dat jij uniek bent, dat jij nodig bent voor deze koude harde wereld om jou levenslicht, wijsheid, empathie en warmte naar de wereld uit te stralen. Maar soms mag je ook echt eens aan jezelf denken en die liefde en empathie naar je innerlijke zelf sturen. Op die manier zal jou kracht als ervaringswerker nog groter worden en je kracht als persoon. Je kan niet al het leed van de wereld op je schouders dragen dus als je nood hebt aan een babbel dan wil ik ook heel graag met jou praten en er voor je zijn en een deel van dit leed overnemen, dat maakt het minder pijnlijk. Je bent een fantastische persoon en met de wijsheid die je verkondigt breng je me vaak werkelijk aan het huilen, niet van ongelukkigheid maar van een gevoel eindelijk te beseffen dat ik niet alleen ben, dat ik begrepen wordt en dat de wereld toch nog prachtige druppeltjes heeft in zijn oceanen die als een prachtige inktvlek de halfverzuipende schaapjes tot inzicht brengt, waarop deze prachtige bewustmaking zich verspreid over de hele wereld. Jij bent een waardevol deel van dat bewustmakingsproces, als je dat maar weet! Veel knuffels en sterkte!